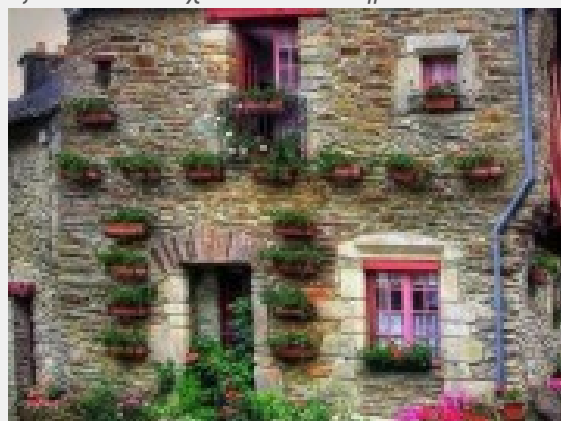

Παναγιώτης Μαυροειδής

Σε όλους όσους παριστάνουν τον “έκπληκτο” ή/και τον «αγαναχτισμένο» για τα συμβαίνοντα στη **Μόρια** και σε άλλα κέντρα κράτησης προσφύγων, ας υπενθυμίσουμε τα λόγια του **Γκαίτε**, γραμμένα πάνω από 200 χρόνια νωρίτερα:

“Ο άνθρωπος πρέπει κάθε μέρα ν’ ακούει ένα γλυκό τραγούδι, να διαβάζει ένα ωραίο ποίημα, να βλέπει μια ωραία εικόνα και, αν είναι δυνατόν, να διατυπώνει μερικές ιδέες. Αλλιώς χάνει το αίσθημα του καλού και την τάση προς αυτό...”.

Ας φαντασθούμε αυτά τα λόγια γραμμένα σε ένα τοίχο απέξω από το Κέντρο Κράτησης στην Μόρια!

Τι περιμένει κανείς άραγε να ανθίσει σε αυτές τις **ζώνες εξαθλίωσης και ταπείνωσης** των ανθρώπων;

Άνθρωποι που ζουν σαν αρουραίοι, σε απόλυτη φτώχεια και απόγνωση, στιγματισμένοι, αποκλεισμένοι, με δολοφονημένη (από την Ευρώπη και την ελληνική κυβέρνηση) την ελπίδα μιας αξιοπρεπούς ζωής, συνωστισμένοι κατά χιλιάδες χωρίς στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής.

Άνθρωποι που αντιμετωπίζονται ως δύσοσμα απόβλητα προς προσωρινή απόκρυψη και τελικά προς απόθεση στη χωματερή του θανάτου. Έχουν να «διαλέξουν»: Ή θα σαπίσουν στα Κέντρα Κράτησης στην Ελλάδα ή θα πάνε δεμένοι στα σκλαβοπάζαρα που στήνει ο Ερντογάν, όπως ορίζει η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας ή θα επιστρέψουν στις εστίες πολέμου για να κομματιαστούν ήσυχα.

Ποιος θυμάται τους διθυράμβους για την **παγκοσμιοποίηση** που με τον αεικίνητο κινητήρα της «ελεύθερης αγοράς», θα καταργούσε σύνορα και αποστάσεις;

Σήμερα ορθώνεται μπροστά μας όχι μόνο η γυμνή αλήθεια της παγκοσμιοποίησης της φτώχειας και της αρπαγής του πλούτου «χωρίς όρια και σύνορα» με κοινωνικό και στρατιωτικό πόλεμο διαρκείας, αλλά και η παράλληλη κατασκευή των γκέτο εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Τα μεγαλύτερα χάσματα από ποτέ, χάσκουν μπροστά μας...

Ω τι φρίκη! Φωτιές, καταστροφές, βιαιοπραγίες, ακόμη και βιασμοί και θάνατοι... «Μα αυτοί δεν μπαίνουν σε σειρά με τίποτα, όχι μόνο είναι απολίτιστοι και καθυστερημένοι, μα είναι και αυτοκαταστροφικοί»

Βλέπεις, ξαφνικά οι **λαμπεροί κόσμοι** βρέθηκαν δίπλα δίπλα με τα **απόβλητα της φτώχειας και του πολέμου** που κήρυξαν οι πρώτοι.

Διότι, καλοί οι πόλεμοι των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ για τα πετρέλαια και τις σφαίρες επιρροής, αλλά αυτοί οι πρόσφυγες πολέμου που ξεριζώνουν, συνιστούν «πρόβλημα διαχείρισης».

Οι **φασίστες** έχουν ευδιάκριτη όσο και αποκρουστική απάντηση: Εξόντωση των προσφύγων. Ο μισανθρωπισμός, απόρροια της αντιδραστικής ιδεολογίας τους, έρχεται να περιγελάσει τον ψευτο-πατριωτισμό που στηρίζεται στην αιμοτολογική εξέταση και να αποκαλύψει τη δουλικότητά τους προς την ιμπεριαλιστική πολιτική που ξεριζώνει ανθρώπους.

Η **ΕΕ και οι κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες της**, υψώνουν τείχη, φτιάχνουν φράχτες, κατασκευάζουν κέντρα κράτησης. Ονειρεύονται ένα φασισμό χωρίς φασίστες...

Ας κοιτάξουμε και γύρω μας όμως.

Υπάρχουν οι **χορτάτοι και βολεμένοι**, που «κρατάνε τη μύτη τους». Δεν τους ενοχλεί η εγκληματικότητα, ούτε οι αρρώστιες που σε λίγο θα θερίζουν λόγω του συνωστισμού τόσων ανθρώπων σε άθλιες εγκαταστάσεις. Ονειρεύονται ίσως την **«επιστροφή των κάστρων»** και μια δική τους περιτοιχισμένη ζωή μέσα σε αυτά.

Υπάρχουν και **φτωχοί και στερημένοι**, που όμως «δε θέλουν να ξέρουν». Προτιμούν να μη βλέπουν. Διότι οι φτωχοδιάβολοι Αφγανοί ή οι κυνηγημένοι Σύριοι της Μόριας ή της Χίου, αποτελούν τον **άγγελο των κακών ειδήσεων**, τη ζωντανή εικόνα του άμεσου κινδύνου για το **ακόμη χειρότερο**, φέρνουν πάνω τους τη **μυρωδιά του θανάτου** και εκπέμπουν τον **απόηχο του πολέμου** και της καταστροφής.

Και όμως, αυτοί οι πρόσφυγες, δεν αποτελούν τίποτα άλλο παρά μια **πρόδρομη δική μας εικόνα**, μια αδυσώπητη προβολή της στο άμεσο απειλητικό μέλλον. Σε μια άλλη στάθμη οπωσδήποτε, αλλά με παρόντα τα ίδια αβυσσαλέα χάσματα.

Ας μην αναζητήσουμε κρυμμένες πληροφορίες. Απλά ας ακούσουμε ένα Δελτίο Ειδήσεων, ειδικά της κυβερνητικής ΕΡΤ.

Να τι παρελαύνει: Επίδομα σίτισης, (πιθανή) διανομή κοινωνικού μερίσματος, επέκταση ελάχιστου κοινωνικού εισοδήματος, συσσίτια στα σχολεία, υπο-κατώτατος μισθός.

Τα παρουσιάζουν οι άθλιοι της κυβέρνησης ως «παροχές», πουλώντας ευαισθησία και ανακούφιση. Στην ουσία μονιμοποιούν, στερεώνουν και επεκτείνουν τις ζώνες μόνιμης φτώχειας, αναξιοπρέπειας και αποκλεισμού.

Κοντολογίς, αυτά ακριβώς είναι τα δικά μας κέντρα αποκλεισμού, στιγματισμού και απομόνωσης!

Σύντομα θα διαμορφώσουν πιο ανοιχτά τη **«χωροφυλακή»** για την διατήρηση της τάξης μέσα σε αυτά τα κοινωνικά γκέτο που φτιάχνουν.

Διότι, καλή η ευελιξία της αγοράς, η ελευθερία απολύσεων και η διατήρηση ενός όλου και πιο πολυάριθμου εφεδρικού στρατού ανεργίας, αλλά αυτοί οι οργισμένοι άνεργοι είναι ένας μεγάλος μπελάς.

Καλή η διαρκής μετάγγιση εισοδήματος προς τους «άρχοντες» του κεφαλαίου, αλλά μέσα στους φτωχούς που πολλαπλασιάζονται, φωλιάζει το μίσος και αυτό δεν καταστέλλεται εσαεί με συσσίτια σούπας.

Καλή και χρήσιμη η ρατσιστική αντιμετώπιση της νεολαίας, η διαμόρφωση μιας γενιάς χωρίς δικαιώματα εργασιακά και άλλα, αλλά τι θα κάνουμε άραγε με το κύμα βουβής ή και βουερής κατά περιόδους

εχθρότητας προς όσους θέλουν τη λοβοτομή τους;

Η φρίκη της Μόριας λοιπόν, δεν απέχει πολύ από τη Μοίρα των φτωχών και των ανέργων στην Ελλάδα. Ίσως ένα **Τέταρτο Μνημόνιο** που ετοιμάζει η κυβέρνηση και η τρόικα (πασπαλισμένο με δήθεν «ελάφρυνση» χρέους), να τη γεφυρώσει απολύτως.

Το ζήτημα συνεπώς δεν είναι μόνο να ανοίξουμε μια αγκαλιά αλληλεγγύης για τους «άλλους», αλλά να αντιληφθούμε πως αποτελούν ένα πείραμα, ένα κομμάτι από το «εμείς».

Υπάρχει όμως και εκείνος ο **υπόκωφος ήχος** μιας κοινωνικής αντάρας που δεν αποτελεί αντίλαλο του παρελθόντος, αλλά αίτημα για ένα μέλλον ξεσηκωμού για ελευθερία, δικαιοσύνη, ειρήνη και ισότητα, που θα σαρώσει πολέμους και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Ας στήσουμε αυτή, ας στείλουμε τα σήματα...